AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

a Antitheta enim quę appellan-
tur ornamenta elocutionis s̄ decentissima/
quę latine ut appellentur op-
posita. uel qd̄ ex p̄ssius dr̄ contra posita. Non
est apud nos huius uocabuli usu-
tudo/ cū tamen et d̄e ornamentis locutio
nis etiā sermo latinus utatur. immo linguę omnium gentium. Ipse antitheas
p Paulus apls̄ in secda ad corinthios epla illum locum suauit explicat ubi dic̄.
arma iustitię a dextra a sinistra. pglam a ignobilitatem. p infamiā a bo
nam famā. ut seductores a ueraces. ut qui ignoramur a cognoscim̄/ quasi
morientes. a ecce uiuimus. ut coher[illegible]ntes a non mortificati/ ut tristes
semp aut gaudentes/ sicut egentes [illegible]ntes multos aut locupletantes/ tamq̄m
nihil habentes. a omnia possidentes. Sic g̃ ista contraria gratius oppo
sita sermonis pulchritudinem reddunt/ ita quada non uerborū s̄ rerū elo
quentia gratiorē oppositione seli pulchritudo componitur. A p̄ussime hoc
positum ē in libro ecclesiastico isto modo. Contra malū bonum ē. a cont
mortem uita/ sic contra pium peccator/ a sic intuere in omia opa altissimi.
bina bina. unum contra unum.

Q Quam uis itaq; diuini sermonis obscuritas a ad hoc sit utilis. qd̄ plures
sententias ueritatis parit. a in lucem notitię producit. dum alius eum sic.
alius sic intelligit. ita tam̄ ut qd̄ in obscuro loco intelligitur. uel attestatione
rerum manifestarum. ul̄ alius locis minimę dubius asseratur. siue hoc eum
multa tractantur. ad id quoq; p̄uenitur quod sensit ille qui scripsit siue id latet
s̄ ex occasione tractandę profundę obscuritatis alia quęda uera dicant̄. non
mihi uidet̄ absq; ibus dī absurda sententia/ si cum lux prima illa facta est
angli creati intelliguntur. int̄ seos̄ angl̄os a in mundos fuisse discretum
ubi dictum est. Et diuisit ds̄ inter lucem a tenebras. Et uocauit ds̄ lucem
diem a tenebras noctem. Solus quippe ista ille dicere potuit. qui potuit ij
p̄ usq̄ā caderent p̄scire casuros/ a priuatis lumine ueritatis intenebrosa
superbia remansuros. Nam inter istum nob̄ nouissimū die a nocte. id̄ inter
hanc lucem a has tenebras uulgatissima sensibus nr̄is luminaria cęli. ut
luceant sup terram/ a diuidant inter diem a noctem. Et paulo p̄. Et fecit
in quit ds̄ duo magna luminaria. luminare mai̅ in p̄ncipio diei. a lumi
nare minus in p̄ncipio noctis/ Et stellas/ a posuit eas ds̄ in firmamento
celi lucere sup terram. a p̄essent diei a nocti. a diuiderent int̄ lucē a tene
bras. Inter illa ū lucem quę sā societas anglōr ē illustratione ueritatis in
telligibiliter fulgens a ei contrarias tenebras idest malōr angl̄orū auersor
alucę iustitię terrimas mentes ipse diuidere potuit/ eu ij futurū non
naturę s̄ uoluntatis malum occultū aut incertū esse non ponit.

D Denq; nec illud p̄tereundū ē silentio. qd̄ ū dixit ds̄. Fiat lux. a facta lux.
continuo subiunctum ē. a uidit ds̄ lucem quia bona est. ñ p̄ ea q̄m separauit

Sla. q. ut obpō uni ad unū cōtr pulc̄ tudinē uniuersa tis.

7 ut diuideret impauit. fiant inq̄t luminaria in firmamto cęli